

tan dio ove »nove« imigracije, dijelili su s ostalima neprijateljske osjećaje nove sredine.

Osjećajna i mentalna reakcija protiv došljaka sa strane američkog življa bila je vrlo ekstenzivna i obuhvaćala je ne samo široke mase, nego i neke »liberalne duhove«, pa čak i pojedine predstavnike »objektivne nauke«; studije su ovih »naučnih radnika« služile, da stimuliraju društveni ostracizam i da opravdaju razne protektivne mjere protiv ovih neželjenih useljenika. Lako je predvidjeti da je ova- kva reakcija morala dovesti do fizičke, društvene i moralne izolacije useljenika iz istočne i južne Evrope i da je konačno morala dovesti i do njihovog legalnog isključenja iz Amerike.

Važno je napomenuti prije svega, da je strah od slavenskih useljenika i mržnja na njih bila u prvom redu prikazivana kao neraspoloženje prema njihovim društvenim navikama, a ne kao strah od njihove ekonomske, a eventualno i političke kompeticije:

»... u neznanju i u nepismenosti, u praznovjerju i obožavanju svećenstva, u strogosti crkve i države, u služničkim odnosima običnog naroda prema gornjim slojevima, u niskom položaju žene, u potpunjoj zavisnosti djece od roditelja, u surovosti načina općenja i govora, kao i u niskom standardu čistoće i udobnosti, veliki dio slavenskog svijeta ostao je na onom stupnju, na kojem su naši engleski pradjedovi bili u danima Henrika VIII.« (E. A. Ross, *The old World in the New*, str. 123).